

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER
VAN HET GERECHT

20 maart 1998 *

In zaak T-191/96,

CAS Succhi di Frutta SpA, vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Castagnaro (Italië), vertegenwoordigd door A. Miele, advocaat te Padua, A. Tizzano en G. M. Roberti, beiden advocaat te Napels, en C. Scarpa, advocaat te Venetië, domicilie gekozen hebbende in België bij het kantoor Tizzano, Grote Zavel 36, Brussel,

verzoekster,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Ziotti, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat te Vicenza, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van de beschikking van de Commissie van 6 september 1996 tot wijziging van haar beschikking van 14 juni 1996 inzake de levering van vruchtensap en vruchtenjam bestemd voor de bevolkingen van Armenië en Azerbeidzjan, zoals geregeld in verordening (EG) nr. 228/96 van 7 februari 1996 (PB L 30, blz. 18),

geeft

* Procestaal: Italiaans.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET GERECHT

de navolgende

Beschikking

Rechtskader, feiten en procesverloop

- 1 Bij verordening (EG) nr. 228/96 van 7 februari 1996 betreffende de levering van vruchtensap en vruchtenjam bestemd voor de bevolkingen van Armenië en Azerbeidzjan (PB L 30, blz. 18; hierna: „verordening nr. 228/96”), schreef de Commissie een openbare aanbesteding uit voor de levering van 1 000 ton vruchtensap, 1 000 ton geconcentreerd vruchtensap en 1 000 ton vruchtenjam. Artikel 1 van die verordening bepaalde, dat er een aanbesteding zou worden gehouden volgens de modaliteiten voorzien in verordening (EG) nr. 2009/95 van de Commissie van 18 augustus 1995 houdende voorschriften voor de kosteloze levering van landbouwproducten uit interventievoorraden aan Georgië, Armenië, Azerbeidzjan, Kirgizië en Tadzjikistan in het kader van verordening (EG) nr. 1975/95 van de Raad (PB L 196, blz. 4), met name in artikel 2, lid 2, van die verordening. Volgens deze laatste bepaling kon „de inschrijving betrekking hebben op de hoeveelheid product die fysiek uit de interventievoorraden moet worden uitgeslagen als betaling voor de levering van de verwerkte producten van dezelfde groep, in het leveringsstadium te bepalen in het inschrijvingsbericht”.

- 2 In bijlage I bij verordening nr. 228/96, waarnaar artikel 1 van deze verordening verwees, werden de te leveren goederen voor elk van de zes partijen waarop de aanbesteding betrekking had, nader gespecificeerd en werd het product aangewezen

dat de inschrijvers als betaling voor de levering van de interventiebureaus zouden overnemen. Als door de inschrijver als betaling over te nemen producten werden in deze bijlage, afhankelijk van de partij, appels respectievelijk sinaasappels aange-
wezen.

- 3 Artikel 3, lid 2, van verordening nr. 228/96 bepaalde, dat de offerte van de inschrijver voor elke partij de totale hoeveelheid vruchten vermeldde die uit de markt was genomen en waarvoor hij zich verbond ze bij de betrokken producentenorganisatie over te nemen als betaling van alle leveringskosten tot aan de terbeschikkingstelling. Volgens deze bepaling zou de overname geschieden per schijf van 1 000 ton, waarbij de eerstvolgende schijf pas zou worden vrijgegeven indien het bewijs werd geleverd dat de vorige schijf was verwerkt. Ingevolge artikel 4, sub a, van deze verordening dienden de interventiebureaus voor de goede uitvoering van de levering te verzekeren, dat de opdrachtnemers bij voorrang toegang kregen tot de uit de markt genomen producten.

- 4 Nadat binnen de door de verordening gestelde termijn verschillende offertes waren ingediend, werden partijen nrs. 1, 3, 4, 5 en 6 aan Trento Frutta SpA (hierna: „Trento Frutta”) toegewezen, en partij nr. 2 aan Loma GmbH.

- 5 CAS Succhi di Frutta SpA (hierna: „CAS”), verzoekster in de onderhavige zaak, had op de aanbesteding ingeschreven voor de partijen nrs. 1 en 2. Uit het dossier van de zaak blijkt, dat haar offertes terzijde werden gelegd, omdat zij als betaling voor de levering van haar producten overname van een aanzienlijk grotere hoeveelheid appels had voorgesteld dan de twee opdrachtnemers in hun respectieve offertes voor elk van beide partijen hadden voorgesteld. Uit het dossier blijkt ook, dat Trento Frutta zich in haar offertes bereid had verklaard om in geval van een tekort aan appels daarvoor in de plaats perziken over te nemen.

- 6 Bij schrijven van 6 maart 1996 deelde de Commissie het Italiaanse interventiebureau Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo (hierna: „AIMA”) mee, dat de partijen nrs. 1, 3, 4, 5 en 6 aan Trento Frutta waren toegewezen, waarbij zij vermeldde dat deze opdrachtneemster, afhankelijk van de betrokken partij, als betaling een bepaalde hoeveelheid hetzij appels of, naar keuze, perziken, hetzij sinaasappels of, naar keuze, appels of perziken in betaling zou ontvangen.

- 7 Bij beschikking van 14 juni 1996 inzake de levering van vruchtensap en vruchtenjam bestemd voor de bevolkingen van Armenië en Azerbeidzjan, zoals geregeld in verordening nr. 228/96, stond de Commissie de ondernemingen aan wie de opdracht was gegund, toe om desgewenst in plaats van appels of sinaasappels „andere uit de markt genomen producten over te nemen, in de tevoren vastgestelde verhoudingen van gelijkwaardigheid bij de verwerking van de respectieve producten”. De reden hiervoor was, aldus de tweede considerans van de beschikking, dat sinds de toewijzing van de opdrachten de hoeveelheden van de betrokken producten die uit de markt waren genomen, in het niet vielen bij de hoeveelheden die nodig waren, terwijl het seizoen voor het uit de markt halen nagenoeg was afgesloten. Ter vervanging werden in deze beschikking perziken en abrikozen aangewezen. Voor perziken in het bijzonder werd in de beschikking een gelijkwaardigheidscoëfficiënt met appels vastgesteld van 1: 1. Bij beschikking van 22 juli 1996 keurde de Commissie voorts goed, dat de door de opdrachtnemers voor de levering van hun producten als betaling over te nemen appels zouden worden vervangen door nectarines.

- 8 Naar aanleiding van een klacht van CAS nam de Commissie de voorwaarden voor deze vervanging van appels en sinaasappels door andere vruchten opnieuw in overweging. In haar voornoemde beschikking van 6 september 1996 tot wijziging van de beschikking van 14 juni 1996, stelde zij een nieuwe, voor de opdrachtnemers minder gunstige gelijkwaardigheidscoëfficiënt tussen enerzijds perziken en anderzijds appels of sinaasappels vast. Volgens deze beschikking, die evenals de voorafgaande beschikking was gericht tot Italië, Frankrijk, Griekenland en Spanje, kon 1 ton appels worden vervangen door 0,914 ton perziken en 1 ton sinaasappels door 0,372 ton perziken. Deze nieuwe coëfficiënten zouden alleen gelden voor producten die per 6 september 1996 nog niet door de opdrachtnemers als betaling voor hun leveringen waren overgenomen.

- 9 Bij verzoekschrift, ingeschreven ter griffie van het Gerecht op 25 november 1996, heeft CAS het hoofdgeding ingeleid. Zij concludeert dat het het Gerecht behage:
- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 6 september 1996 tot wijziging van de beschikking van de Commissie van 14 juni 1996 inzake de levering van vruchtensap en vruchtenjam bestemd voor de bevolkingen van Armenië en Azerbeidzjan;
 - de Commissie in de kosten te verwijzen.
- 10 Bij afzonderlijke akte, ingeschreven ter griffie van het Gerecht op 16 januari 1997, verzocht CAS tevens, krachtens artikel 185 EG-Verdrag, om opschorting van de tenuitvoerlegging van voormelde beschikking. Dit verzoek is afgewezen bij beschikking van de president van het Gerecht van 26 februari 1997 (CAS Succhi di Frutta/Commissie, T-191/96 R, Jurispr. blz. II-211).
- 11 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 30 juni 1997, heeft Allione Industria Alimentare SpA (hierna: „Allione”), vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Tarantasca (Italië), vertegenwoordigd door G. Fontana, advocaat te Verona, A. Leone, advocaat te Saluzzo, en G. Santilli, advocaat te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Kronshagen, advocaat aldaar, Rue Marie-Adelaïde 22, verzocht te worden toegelaten tot interventie in de onderhavige zaak ter ondersteuning van de conclusies van CAS.
- 12 In haar op 21 juli 1997 ter griffie van het Gerecht ingediende opmerkingen heeft de Commissie het Gerecht verzocht, het verzoek tot tussenkomst van Allione af te wijzen en deze laatste in de door haar verzoek teweeggebrachte kosten te verwijzen.

- 13 In haar op 4 augustus 1997 ter griffie van het Gerecht ingediende opmerkingen heeft verzoekster zich voor toelating van Allione uitgesproken.

In rechte

Argumenten van partijen

- 14 Allione, een Italiaanse vennootschap die actief in de sector industriële verwerking van fruit tot moes, jam en dergelijke producten, beklemtoont in de eerste plaats, dat volgens bijlage I bij verordening nr. 228/96 de door Trento Frutta als betaling voor haar leveringen over te nemen producten hetzij appels, hetzij sinaasappels, maar geen perziken, abrikozen of nectarines zijn. Allione zou niet aan de aanbesteding hebben deelgenomen, omdat zij geen belangstelling had voor appels of sinaasappels.
- 15 In haar brief van 6 maart 1996 zou de Commissie Trento Frutta echter hebben toegestaan, in plaats van appels of sinaasappels perziken te ontvangen. Vervolgens zou de Commissie Trento Frutta bij beschikkingen van 14 juni en 22 juli 1996 hebben toegestaan, de appels of sinaasappels, naargelang het geval, door perziken, abrikozen of nectarines te vervangen, en daartoe gelijkwaardigheidscoëfficiënten hebben vastgesteld. Ten slotte zou de Commissie, bij de bestreden beschikking van 6 september 1996, de gelijkwaardigheidscriteria tussen enerzijds perziken en anderzijds appels of sinaasappels hebben gewijzigd.
- 16 Volgens Allione heeft de levering van ander fruit dan in verordening nr. 228/96 bedoeld, de Italiaanse markt voor de industriële verwerking van fruit zeer ernstig verstoord. Aangezien de aanbesteding nog niet is beëindigd, zou er een ernstig gevaar bestaan, dat die verstoring zich herhaalt.

- 17 In die omstandigheden zou Allione er een rechtstreeks en dadelijk, en niet een „indirect en verwijderd”, belang bij hebben, dat de conclusies van verzoekster worden aanvaard (beschikkingen Hof van 25 november 1964, Lemmerz-Werke/Hoge Autoriteit, 111/63, Jurispr. 1965, blz. 982, en 8 april 1981, Ludwigshafener Walzmühle/Raad en Commissie, 197/80-200/80, 243/80, 245/80 en 247/80, Jurispr. blz. 1041; beschikking Gerecht van 7 maart 1997, Dorsch Consult/Raad en Commissie, T-184/95, Jurispr. blz. II-351). Haar belang zou trouwens verschillen van het generieke, verwijderde en indirecte belang van alle andere personen.
- 18 Dienaangaande preciseert Allione, dat de verstoring van de markt het gevolg is van het feit, dat Trento Frutta, door de wijziging van het voorwerp van de aanbesteding, over een zeer grote hoeveelheid perziken, namelijk ongeveer 60 % van het nationale totaal, kon beschikken, tegen een prijs van 90 LIT per kilogram, in plaats van de marktprijs van 300 LIT per kilogram, en dus een ongerechtvaardigd concurrentievoordeel heeft genoten. Dientengevolge zou de prijs van het basisproduct op de markt zijn gedaald tot ongeveer 150 LIT per kilogram. De concurrenten van Trento Frutta, waaronder Allione, zouden gedwongen zijn geweest, beneden hun kostprijs te verkopen, en de verliezen zouden, volgens de schatting van Allione, ongeveer 5 miljard LIT per onderneming bedragen.
- 19 Bovendien voert Allione aan, dat indien de conclusies van verzoekster in de hoofdzaak zouden worden aanvaard, en indien dat tot gevolg zou hebben, dat de in verordening nr. 228/96 bedoelde betalingsvoorwaarden weer van toepassing worden (zie beschikking CAS Succhi di Frutta/Commissie, reeds aangehaald, punten 17 en 19), zou worden voorkomen dat de ernstige mededingingsdistorsie die zich in 1996 heeft voorgedaan en die haar die schade heeft toegebracht, zich herhaalt. Dat het belang van Allione om te interveniëren een dadelijk belang is, zou trouwens blijken uit het feit dat de aanbesteding, tot op heden, slechts voor ongeveer een derde van het totaal is uitgevoerd.
- 20 Ten slotte betoogt Allione, dat indien haar interventie niet zou worden toegestaan, zij zich tot geen enkele nationale of communautaire rechterlijke instantie zou kunnen wenden om haar belangen te verdedigen.

- 21 De Commissie is in de eerste plaats van mening, dat het verzoek tot tussenkomst niet moet worden toegewezen, op grond dat het beroep in de hoofdzaak niet-ontvankelijk is: CAS zou door de bestreden beschikking van 6 september 1996 rechtstreeks noch individueel worden geraakt, en geen enkel belang hebben bij nietigverklaring ervan.
- 22 In de tweede plaats zou Allione geen belang hebben bij de nietigverklaring van de beschikking van 6 september 1996, die enkel zou leiden tot toepassing van de beschikking van 14 juni 1996, waarbij een voor Allione ongunstiger gelijkwaardigheidscoëfficiënt tussen perziken en appels werd vastgesteld.
- 23 In de derde plaats zou Allione geen rechtstreeks en dadelijk belang hebben in de zin van de beschikkingen van het Gerecht van 15 juni 1993, Rijnoudt en Hocken/Commissie (T-97/92 en T-111/92, Jurispr. blz. II-587, punten 14-26), en 8 december 1993, Kruidvat/Commissie (T-87/92, Jurispr. blz. II-1375, onder meer punt 13).
- 24 Het belang van Allione zou niet dadelijk, maar enkel indirect en zelfs toekomstig en hypothetisch zijn. Met name zou de bewering van Allione, dat de aanbesteding slechts voor ongeveer een derde van het totaal is uitgevoerd, in strijd zijn met haar stelling, dat Trento Frutta over een zeer aanzienlijke hoeveelheid perziken kon beschikken, die ongeveer 60 % van het totale nationale volume uitmaakte. Indien Trento Frutta slechts gedeeltelijk is betaald, hetgeen het geval zou zijn, zou niet zijn in te zien, hoe de markt ernstig kon worden verstoord.
- 25 Ten slotte zou Allione niet aan de aanbesteding hebben deelgenomen en zich dus niet van de andere marktdeelnemers van de sector perziken onderscheiden. Haar tot interventie toelaten, zou betekenen, dat om het even welke marktdeelnemer op die markt een voldoende belang heeft om te interveniëren door het enkele feit, dat hij op bedoelde markt actief is en verklaart dat die markt door de bestreden beschikking wordt verstoord.

Beoordeling door het Gerecht

- 26 Ingevolge artikel 37, tweede alinea, van 's Hofs Statuut komt het recht zich te voegen in een voor het Gerecht aanhangig rechtsgeding toe aan elke persoon die aan-nemelijk maakt belang te hebben bij de beslissing van het rechtsgeding.
- 27 Het Gerecht spreekt zich niet uit over de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak, in het kader van een beschikking waarbij het krachtens artikel 116, lid 1, derde alinea, van het Reglement voor de procesvoering uitspraak doet op een verzoek tot tussenkomst (zie ook beschikking CAS Succhi di Frutta/Commissie, reeds aangehaald, punt 19).
- 28 Zoals de president van het Hof echter in zijn beschikking van 17 juni 1997, National Power en PowerGen/Commissie (C-151/97 P(I) en C-157/97 P(I), Jurispr. blz. I-3491, punten 51-53) heeft geoordeeld, moet het belang van een verzoek tot tussenkomst worden bepaald met inachtneming van het voorwerp van het betrokken geding. Bij de beoordeling van een verzoek tot tussenkomst moet het Gerecht nagaan, of de interveniënt rechtstreeks door de bestreden beschikking wordt getroffen en of zijn belang bij de afloop van het geding vaststaat (beschikking Hof van 19 februari 1960, Nederland/Hoge Autoriteit, 25/59, Jurispr. blz. 811, 816). De interveniënt moet ook aantonen, dat hij een rechtstreeks en dadelijk belang heeft bij de toewijzing van de conclusies zelf, en niet een belang dat betrekking heeft op de opgeworpen middelen (beschikking Lemmerz-Werke/Hoge Autoriteit, reeds aangehaald, blz. 984, en beschikking van 12 april 1978, Amylum e. a./Raad en Commissie, 116/77, 124/77 en 143/77, Jurispr. blz. 893, punten 7 en 9). Het vereiste belang is niet reeds gegeven op grond van enkele abstracte juridische stellingen, doch moet gelegen zijn in de conclusies zelf van een der partijen bij het beroep (beschikking Hof van 10 juni 1965, Consten/Commissie, 56/64, Jurispr. 1966, blz. 571, 573). Ten slotte moet onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds verzoekers tot tussenkomst met een rechtstreeks belang bij de beslissing op de specifieke handeling waarvan de nietigverklaring wordt gevorderd, en anderzijds verzoekers tot tussenkomst met een indirect belang bij de beslissing van het geding, wegens de gelijkennis tussen hun situatie en die van een der partijen (beschikkingen Hof van 15 november 1993, Scaramuzza/Commissie, C-76/93 P, Jurispr. blz. I-5715 en I-5722, punt 11; beschikkingen Rijnoudt en Hocken/Commissie, reeds aangehaald, punt 22, en Kruidvat/Commissie, reeds aangehaald, punt 12).

29 In het licht van die rechtspraak moet allereerst worden opgemerkt, dat de beschikking van 6 september 1996, die in de hoofdzaak aan de orde is, zich ertoe beperkt een gelijkwaardigheidscoëfficiënt tussen appels en perziken vast te stellen, die voor verzoekster tot tussenkomst gunstiger was dan die welke in de eerdere beschikking van 14 juni 1996 was neergelegd. Deze laatste beschikking en de brief van de Commissie aan de AIMA van 6 maart 1996 stonden de Italiaanse autoriteiten toe, Trento Frutta als betaling voor haar leveringen ander fruit, waaronder perziken, in plaats van appels of sinaasappels te laten afhalen.

30 Daaruit volgt, dat voor zover verzoekster tot tussenkomst erover klaagt, dat de vervanging van appels door perziken een verstoring van de markt voor verwerkte producten zou hebben teweeggebracht, haar grieven moeten worden geacht hoofdzakelijk betrekking te hebben op de eerdere beschikking van de Commissie van 14 juni 1996 of eventueel de brief van de Commissie aan de AIMA van 6 maart 1996, die die vervanging toestond. Die eerdere handelingen van de Commissie zijn echter niet het voorwerp van het beroep in de hoofdzaak, zoals het in de vordering tot nietigverklaring is omschreven.

31 Daaruit volgt, dat verzoekster tot tussenkomst er slechts belang bij heeft dat de vordering tot nietigverklaring in de hoofdzaak wordt toegewezen, voor zover de nietigverklaring van de beschikking van 6 september 1996 de wettigheid van de eerdere beschikking van 14 juni 1996 of de brief van 6 maart 1996 in het geding kan brengen.

32 Gesteld al dat dit het geval is (zie beschikking CAS Succhi di Frutta/Commissie, reeds aangehaald, punt 19), zou een dergelijk belang geen rechtstreeks belang in de zin van voormelde rechtspraak, maar hooguit een indirect belang zijn.

- 33 Daaraan moet worden toegevoegd, dat voor zover verzoekster tot tussenkomst zich, minstens impliciet, baseert op de idee, dat de nietigverklaring van de beschikking van 6 september 1996 en, diensgevolge, het in het geding brengen van de beschikking van 14 juni 1996 of de brief van 6 maart 1996, voor hem een recht op vergoeding kan doen ontstaan, een dergelijk belang niet volstaat om het verzoek tot tussenkomst te rechtvaardigen.
- 34 Zoals het Gerecht immers in zijn beschikking Dorsch Consult/Raad en Commissie, (reeds aangehaald, punten 17-20) heeft opgemerkt, volstaat het enkele feit dat een marktdeelnemer zich in een situatie bevindt die vergelijkbaar is met die van de verzoeker, onder meer omdat hij zich door dezelfde gemeenschapshandeling benadeeld acht en de rechtsoverwegingen van het te wijzen arrest van invloed zouden kunnen zijn op de wijze waarop de verwerende instelling zijn eigen situatie zou aanpakken, op zichzelf niet om een belang in de zin van artikel 37, tweede alinea, van 's Hofs Statuut aannemelijk te maken.
- 35 In ieder geval zij erop gewezen, dat het verzoek tot tussenkomst enkel stelt, dat de markt was verstoord en dat verzoekster verlies heeft geleden. Dat verzoek bevat geen concrete gegevens die, zelfs op het eerste gezicht, de echtheid van de verstoring van de markt, het bestaan van een rechtstreeks verband tussen enerzijds het door Trento Frutta gevoerde mededingingsbeleid en anderzijds de haar geboden mogelijkheid, perziken in plaats van appels of sinaasappels in betaling te ontvangen, of de echtheid van de door verzoekster tot tussenkomst geleden schade kunnen bewijzen.
- 36 Bij ontbreken van dergelijke concrete gegevens of aanwijzingen kan het Gerecht in ieder geval niet vaststellen, dat verzoekster tot tussenkomst door de bestreden beschikking rechtstreeks wordt geraakt, of dat haar belang bij de uitkomst van het geding zeker is (arrest Nederland/Hoge Autoriteit, reeds aangehaald, blz. 816).

- 37 Met betrekking tot het argument, dat de gestelde verstoring van de markt zich in de toekomst kan herhalen, doordat de krachtens de aanbesteding genomen besluiten slechts gedeeltelijk zijn uitgevoerd, moet worden vastgesteld, dat verzoekster tot tussenkomst geen gegevens heeft verstrekt waaruit het Gerecht het bestaan van een dergelijk risico kan opmaken. De mogelijkheid van een toekomstige, door de gedraging van de Commissie teweeggebrachte verstoring van de markt zou immers afhangen van talrijke factoren, zoals de beschikbaarheid van interventievoorraden, de toekomstige situatie van vraag en aanbod op de markt voor verwerkte producten, het door Trento Frutta op die markt te voeren mededingingsbeleid, en het eventuele verband tussen enerzijds dit beleid en anderzijds de beschikking van 6 september 1996.
- 38 In die omstandigheden moet het belang van verzoekster tot tussenkomst om uit dien hoofde te interveniëren, als indirect, toekomstig en hypothetisch, en niet als een rechtstreeks en dadelijk belang in de zin van voormelde rechtspraak worden beschouwd.
- 39 Wat ten slotte het argument betreft, dat voor verzoekster tot tussenkomst geen andere rechtsmiddelen zouden openstaan indien zij niet tot interventie zou worden toegelaten, volstaat het vast te stellen, dat dit argument geen rekening houdt met de in het Verdrag, inzonderheid de artikelen 177, 178 en 215, bedoelde rechtsmiddelen.
- 40 Uit het voorgaande volgt, dat het verzoek tot tussenkomst van Allione moet worden afgewezen.

Kosten

- 41 Volgens artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen, voor zover dat is gevorderd.

Aangezien Allione in het ongelijk is gesteld, dient zij overeenkomstig de conclusies van de Commissie te worden verwezen in de kosten betreffende haar verzoek tot tussenkomst.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE
KAMER VAN HET GERECHT

beschikt:

- 1) Het verzoek tot tussenkomst wordt afgewezen.

- 2) Allione Industria Alimentare SpA wordt verwezen in de kosten betreffende haar verzoek tot tussenkomst.

Luxemburg, 20 maart 1998.

De griffier

H. Jung

De president van de Tweede kamer

A. Kalogeropoulos